

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/66/2021
Identifikačné číslo spisu: 2119010079
Dátum vydania rozhodnutia: 14.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2119010079.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného O. O., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Trestného zákona a ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 14. októbra 2021 v Bratislave dovolanie obvineného O. O. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Martiny Kočíkovej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. mája 2019, sp. zn. 5To/38/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného O. O. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 12. marca 2019, sp. zn. 34T/2/2019, uznal obvineného O. O. vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Trestného zákona a ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský

súd") rozhodol uznesením z 30. mája 2019, sp. zn. 5To/38/2019 tak, že ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený O. O. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Martiny Kočíkovej 9. júla 2021 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Trestného poriadku.

Uviedol, že výrok o treste považuje za neprimerane prísny, keďže súdy dostatočne nezohľadnili existenciu poľahčujúcich okolností a dostatočne tiež neprihliadli na zásadu primeranosti. Bol toho názoru, že mu mal byť uložený miernejší trest vzhľadom na následok jeho konania.

Ďalej namietol, že v jeho konaní nemohlo ísť o vydieranie poškodenej, čo sama potvrdila, išlo o bežnú hádku a navyše k zmene právnej kvalifikácii došlo až neskôr, pričom sa teda nemohol adekvátne brániť.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona a zároveň, aby uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil.

K podanému dovolaniu sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) vyjadril 19. júla 2021 tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Uviedol, že súdy prvého a druhého stupňa vykonaným dokazovaním ustálený skutok v bode I. správne subsumovali pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu, resp. tento správne právne kvalifikovali ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Trestného zákona a ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. V nadväznosti na to možno potom ďalej konštatovať, že súdy prvého a druhého stupňa rovnako správne rozhodli, keď obvinenému O. O. za spáchanie stíhanej trestnej činnosti uložili úhrnný trest v zmysle ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže menovaný bol odsúdený za spáchanie ako zločinu, tak aj prečinu.

Z uvedeného je teda zrejmé, že vo veci nebol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Prokurátor ďalej poukázal na tú skutočnosť, že obvinený bol aj s obhajkyňou upovedomený o zmene právnej kvalifikácie v súlade s ust. § 234 ods. 2 Trestného poriadku a bola im daná možnosť reagovať. Navrhol preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený O. ďalej nevyjadril.

Dňa 23. augusta 2021 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], prostredníctvom ustanoveného obhajcu [§ 373 ods. 1 Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote [§ 370 ods. 1 Trestného poriadku] a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať [§ 370 ods. 3 Trestného poriadku]. Zároveň však zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s podaným dovolaním aj najvyšší súd konštatuje, že obvineným uplatňované námietky žiaden dovolací dôvod nenapĺňajú. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený miernejší trest ako si predstavuje, v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného.

Identický záver potom platí aj vo vzťahu k všeobecnej (argumentačne bližšie nepodloženej) námietke obvineného týkajúcej sa údajného nerešpektovania zásady proporcionality pri ukladaní trestu podľa § 34 Trestného zákona. Námietka sa javí byť (vecne) neopodstatnená aj pre podrobné odôvodnenie výroku o treste, keď súd poukázal na to, že obvinený nedávno vykonal trest odňatia slobody, je špeciálnym recidivistom.

Pokiaľ obvinený namieta nesprávnu právnu kvalifikáciu treba uviesť, že vo všeobecnosti vo vzťahu k samotnému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku považuje najvyšší súd za nevyhnutné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Zo znenia predmetného dovolacieho dôvodu, ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštancné.

Dovolací súd je tak viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, čo dovolací súd nezistil.

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone.

Na základe týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným O. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Trestného poriadku nie sú dané, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.